ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (velkého senátu)

6. prosince 2005 *

Ve věci C-66/04,

jejímž předmětem je žaloba na neplatnost na základě článku 230 ES, podaná dne 11. února 2004,

Spojené království Velké Británie a Severního Irska, zastoupené R. Caudwell a M. Bethellem, jako zmocněnci, ve spolupráci s Lordem P. Goldsmithem, QC, a N. Painesem, QC, jakož i T. Wardem, barristers, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

žalobce,

proti

Evropskému parlamentu, zastoupenému K. Bradleyem a M. Moorem, jako zmocněnci, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

* Jednací jazyk: angličtina.

Radě Evropské unie, zastoupené M. Sims a E. Karlsson, jakož i F. Ruggerim Laderchim, jako zmocněnci,

žalovaným,

podporovaným:

Komisí Evropských společenství, zastoupenou J.-P. Keppennem, N. Yerrell a M. Shotterem, jako zmocněnci, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

vedlejším účastníkem,

SOUDNÍ DVŮR (velký senát),

ve složení V. Skouris, předseda, P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas a K. Schiemann, předsedové senátů, S. von Bahr, J. N. Cunha Rodrigues, R. Silva de Lapuerta (zpravodaj), K. Lenaerts, P. Kūris, E. Juhász, A. Borg Barthet a M. Ilešič, soudci,

generální advokátka: J. Kokott,

vedoucí soudní kanceláře: K. Sztranc, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 3. května 2005,

po vyslechnutí stanoviska generální advokátky na jednání konaném dne 8. září 2005,

vydává tento

Rozsudek

1 Svou žalobou se Spojené království Velké Británie a Severního Irska domáhá zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2065/2003 ze dne 10. listopadu 2003 o kouřových aromatických přípravcích používaných nebo určených k použití v potravinách nebo na jejich povrchu (Úř. věst. L 309, s. 1; Zvl. vyd. 13/32, s. 661, dále jen „sporné nařízení").

2 Usneseními předsedy Soudního dvora ze dne 24. června 2004 bylo Komisi Evropských společenství povoleno, aby vstoupila do řízení jako vedlejší účastník na podporu návrhových žádání Evropského parlamentu a Rady Evropské unie.

Právní rámec

3 Směrnice Rady 88/388/EHS ze dne 22. června 1988 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se látek určených k aromatizaci pro použití v potravinách a výchozích materiálů pro jejich výrobu (Úř. věst. L 184, s. 61; Zvl. vyd. 13/09, s. 233, dále jen „směrnice") ve svém článku 3 stanoví, že členské státy přijmou nezbytná opatření, aby látky určené k aromatizaci nemohly být uváděny na trh nebo používány, pokud nevyhovují pravidlům stanoveným v této směrnici.

4 Sporné nařízení, které bylo přijato na základě článku 95 ES, ve svém článku 1 stanoví:

„1. Účelem tohoto nařízení je zajistit účinné fungování vnitřního trhu, pokud jde o kouřové aromatické přípravky používané nebo určené k použití v potravinách nebo na jejich povrchu, a současně zajistit základ pro zabezpečení vysoké úrovně ochrany lidského zdraví a zájmů spotřebitelů.

2. K tomuto účelu toto nařízení stanoví:

a) postup Společenství pro hodnocení primárních kouřových kondenzátů a primárních dehtových frakcí a pro povolování jejich použití [nebo určení k použití] jako takových v potravinách nebo na jejich povrchu nebo pro výrobu sekundárních kouřových aromatických přípravků [používaných nebo] určených k použití v potravinách nebo na jejich povrchu;

b) postup Společenství pro stanovení seznamu primárních kouřových kondenzátů a primárních dehtových frakcí, které jsou povoleny ve Společenství s vyloučením všech ostatních, a podmínek jejich použití v potravinách nebo na jejich povrchu."

5 Na základě svého článku 2 se sporné nařízení vztahuje na kouřové aromatické přípravky používané nebo určené k použití v potravinách nebo na jejich povrchu, na výchozí materiály pro výrobu kouřových aromatických přípravků, na podmínky, za kterých se kouřové aromatické přípravky připravují, jakož i na potraviny, v nichž nebo na jejichž povrchu jsou kouřové aromatické přípravky přítomny.

6 Článek 4 sporného nařízení, nazvaný „Obecné podmínky použití a požadavky na bezpečnost", zní následovně:

„1. Použití kouřových aromatických přípravků v potravinách nebo na jejich povrchu se povolí pouze tehdy, je-li dostatečně prokázáno, že

— nepředstavuje riziko pro lidské zdraví,

— neuvádí spotřebitele v omyl.

Každé povolení může být vázáno na zvláštní podmínky použití.

2. Nikdo nesmí uvést na trh kouřový aromatický přípravek ani potravinu, v níž nebo na jejímž povrchu je takový kouřový aromatický přípravek přítomen, není-li dotyčný kouřový aromatický přípravek primárním produktem povoleným podle článku 6 nebo není-li z něj vyroben a nejsou-li splněny podmínky jeho použití stanovené v povolení uděleném podle tohoto nařízení."

7 Článek 5 sporného nařízení, který uvádí určitý počet podmínek pro výrobu týkajících se dřeva použitého pro výrobu primárních produktů stanoví:

„1. Dřevo použité pro výrobu primárních produktů nesmí být v období šesti měsíců před pokácením nebo bezprostředně po něm záměrně ani nezáměrně ošetřeno

chemickými látkami, pokud nelze prokázat, že přítomnost látky použité pro ošetření nevede při spalování ke vzniku potenciálně toxických látek.

Osoba, která uvádí na trh primární produkty, musí být schopna vhodným potvrzením nebo dokumentací prokázat, že požadavky prvního pododstavce byly splněny.

2. Podmínky pro výrobu primárních produktů jsou stanoveny v příloze I. Olejová fáze nerozpustná ve vodě, která je vedlejším produktem procesu, nesmí být použita pro výrobu kouřových aromatických přípravků.

3. Aniž jsou dotčeny jiné právní předpisy Společenství, smějí být primární produkty dále zpracovávány vhodnými fyzikálními procesy k výrobě sekundárních kouřových aromatických přípravků. Liší-li se názory na vhodnost určitého fyzikálního procesu, může být rozhodnuto postupem podle čl. 19 odst. 2."

8 Tento posledně jmenovaný postup, nazvaný „regulativní postup", je vymezen články 5 a 7 rozhodnutí Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi (Úř. věst. L 184, s. 23; Zvl. vyd. 01/03, s. 124).

9 Na základě čl. 6 odst. 1 sporného nařízení Komise v rámci regulativního postupu vypracuje seznam primárních produktů, které jsou s vyloučením všech ostatních povoleny na úrovni Společenství jako takové pro použití v potravinách nebo na jejich povrchu nebo pro výrobu sekundárních kouřových aromatických přípravků (dále jen „pozitivní seznam").

10 Podle článku 7 uvedeného nařízení musí k zařazení primárního produktu do tohoto pozitivního seznamu dotčená osoba podat u příslušného orgánu členského státu žádost. K žádosti musí být přiloženo zejména odůvodněné prohlášení, že produkt je v souladu s požadavky čl. 4 odst. 1 téhož nařízení.

11 Článek 8 odst. 1 sporného nařízení stanoví, že Evropský úřad pro bezpečnost potravin (dále jen „Úřad") vydá do šesti měsíců od obdržení platné žádosti stanovisko k tomu, zda jsou produkt a jeho zamýšlené použití v souladu s čl. 4 odst. 1 uvedeného nařízení. Podle odstavce 4 téhož článku, je-li stanovisko k povolení hodnoceného produktu příznivé, může toto stanovisko obsahovat podmínky nebo omezení, na něž je vázáno použití hodnoceného primárního produktu. Odstavec 5 uvedeného článku uvádí, že toto stanovisko musí být předloženo Komisi, členským státům a žadateli.

12 Udělení povolení Společenství a stanovení pozitivního seznamu jsou upraveny články 9 a 10 sporného nařízení.

13 Na základě čl. 9 odst. 1 uvedeného nařízení do tří měsíců od obdržení stanoviska Úřadu Komise připraví „návrh opatření", které má být přijato ve věci žádosti o zařazení látky do pozitivního seznamu, přičemž zohlední požadavky uvedené v čl. 4 odst. 1 téhož nařízení, právní předpisy Společenství a jiné faktory oprávněně spojené s danou záležitostí.

14 Uvedeným opatřením je buď návrh nařízení, kterým se stanoví počáteční seznam povolených primárních produktů nebo kterým se tento seznam mění, nebo návrh rozhodnutí, kterým se odmítá povolit zařazení dotyčného produktu do pozitivního seznamu.

15 Pokud je povolení uděleno, platí v celém Společenství deset let. Na základě článku 11 sporného nařízení může být povolení změněno na žádost držitele povolení zaslanou příslušnému orgánu členského státu. Podle článku 12 tohoto nařízení může být povolení rovněž obnoveno na základě žádosti, kterou držitel povolení podá Komisi.

K žalobě

16 Svou žalobou se Spojené království domáhá zrušení sporného nařízení a uložení náhrady nákladů řízení Parlamentu a Radě, když tvrdí, že článek 95 ES nepředstavuje vhodný právní základ pro přijetí tohoto nařízení.

17 Parlament a Rada, podporovány Komisí, navrhují, aby byla žaloba jako neopodstatněná zamítnuta a aby byla Spojenému království uložena náhrada nákladů řízení.

Argumentace účastníků řízení

18 Spojené království uplatňuje, že článek 95 ES neposkytuje správný právní základ pro přijetí sporného nařízení, neboť toto nařízení nesbližuje vnitrostátní právní předpisy, ale stanoví centralizovaný postup na úrovni Společenství týkající se povolování kouřových aromatických přípravků pro potraviny. Legislativní pravomoc udělená

článkem 95 ES je přitom pravomocí harmonizace vnitrostátních právních předpisů, ale nikoli pravomocí zřizovat instituce Společenství nebo svěřovat takovým institucím úkoly, ani stanovovat postupy týkající se schvalování seznamů povolených produktů.

19 Uznává, že opatření přijaté podle článku 95 ES může obsahovat ustanovení, která sama o sobě neharmonizují vnitrostátní právní předpisy, obsahují-li tato ustanovení pouze vedlejší prvky ve vztahu k ustanovením, která harmonizaci uskutečňují, nebo pokud představují provedení takových ustanovení.

20 Spojené království kromě toho tvrdí, že ačkoli je zajisté možné harmonizovat vnitrostátní právní předpisy nařízením Společenství, musí však takové nařízení vést k výsledku, ke kterému by bylo možné dospět současným přijetím stejných právních předpisů v každém členském státě. Systém hodnocení kouřových aromatických přípravků upravený sporným nařízením však představuje mechanismus Společenství, který žádný členský stát, posuzovaný jednotlivě, nemohl stanovit. V důsledku toho takový systém nemůže být považován za harmonizační opatření jako takové.

21 Spojené království se domnívá, že za předpokladu, že opatření stanovená sporným nařízením jsou opatřeními „[týkajícími se] sbližování" podle znění článku 95 ES, neharmonizují „podstatné prvky" nebo „standardy" pro používání a uvádění kouřových aromatických přípravků na trh. Ustanovení tohoto nařízení totiž ponechávají zcela otevřenou otázku, jaké kouřové aromatické přípravky jsou povoleny a jakým způsobem mají být posuzovány. Na základě ustanovení tohoto nařízení tak producent nebo vnitrostátní orgán nemohou určit, zda konkrétní kouřový aromatický přípravek je povolen, či nikoliv.

22 Pokud se týká úkolů svěřených Komisi v rámci regulativního postupu, Spojené království uplatňuje, že podle článku 202 ES může Komise zajisté hrát roli při provádění opatření přijatých podle článku 95 ES, avšak za podmínky, že tento zásah je kvalifikován jako „provedení" uvedených opatření.

23 Žalující členský stát připouští, že články 4 a 5 sporného nařízení vykládané ve vzájemném spojení s přílohou I tohoto sporného nařízení obsahují určitý počet jednotných podmínek, které musejí kouřové aromatické přípravky splňovat. Tyto náležitosti však nejsou rovnocenné souhrnu norem týkajících se těchto látek, v rámci kterého by hodnotící postup spočíval výlučně v prověřování produktů ve vztahu k řadě podmínek stanovených tímto nařízením. Požadavek uvedený v čl. 4 odst. 1 tohoto nařízení, podle kterého produkty nesmějí představovat riziko pro lidské zdraví, je důležitou, avšak nedostatečně přesnou podmínkou. Stejně tak metody výroby vyjmenované v příloze I uvedeného nařízení zdaleka nepředstavují taxativní seznam.

24 Spojené království uplatňuje, že Úřad v okamžiku, kdy si vytvoří názor na otázku, zda určitý produkt nepředstavuje riziko pro lidskou spotřebu, a Komise v okamžiku přijetí rozhodnutí v této věci se nesmějí omezovat na přezkum, zda byly dodrženy metody výroby vyjmenované v příloze I sporného nařízení. Podle něj je nezbytné poskytnout informace, které jdou daleko nad rámec pouhého prokázání dodržení této přílohy, jako zejména podrobnosti, pokud se týká chemického složení primárního produktu a toxikologických údajů.

25 V tomto ohledu dodává, že dodržování metod výroby stanovených v uvedené příloze nezajišťuje, že produkt je pro lidskou spotřebu bezpečný. Posuzování bezpečnosti produktu Úřadem a „řízení rizika" Komisí totiž vyžadují důkladný rozbor odborníků v příslušném oboru.

26 Spojené království dospívá k závěru, že jediným vhodným právním základem pro přijetí sporného nařízení je článek 308 ES.

27 Parlament uplatňuje, že sporné nařízení harmonizuje vnitrostátní právní předpisy týkající se kouřových aromatických přípravků používaných v potravinách a že článek 95 ES představuje vhodný a dostatečný právní základ pro vytvoření postupu povolování stanoveného tímto nařízením.

28 Parlament poukazuje na to, že článek 95 ES nevyžaduje, aby přijatá opatření sama harmonizovala relevantní vnitrostátní právní předpisy. Právní sbližování těchto předpisů totiž může být uskutečněno buď samotnými právními předpisy nebo akty přijatými na základě těchto právních předpisů nebo oběma těmito způsoby. Toto ustanovení neukládá zákonodárci Společenství, aby přijímal detailní opatření „sbližující" právní předpisy členských států a ponechává mu určitý prostor pro uvážení, pokud se týká legislativní techniky, která má být zvolena, zejména v případě stanovení harmonizovaného seznamu povolených produktů, jsou-li podstatné prvky upravované oblasti obsaženy v základním aktu.

29 V tomto ohledu dodává, že zákonodárce Společenství není povinen v primárních právních předpisech taxativně stanovovat řadu kritérií, která jsou tak přesná, že mohou být uplatňována sama o sobě.

30 Parlament zdůrazňuje, že sporné nařízení provádí sbližování vnitrostátních právních předpisů, pokud se týká nejzákladnějších aspektů používání a uvádění kouřových

aromatických přípravků na trh, a sice stanovení podmínek, kterým podléhá používání těchto aromatických přípravků v potravinách nebo na jejich povrchu, a zákazu uvádění na trh kouřových aromatických přípravků, které nejsou povoleny nebo které tyto podmínky nesplňují.

31 Uvedený orgán uplatňuje, že neexistence společného přístupu k hodnocení bezpečnosti kouřových aromatických přípravků znamená, že zákonodárce Společenství nemohl z objektivních vědeckých důvodů v samotném textu sporného nařízení stanovit taxativní seznam povolených produktů. Za těchto podmínek byl pro zajištění vysoké úrovně ochrany lidského zdraví a zároveň pro zabezpečení volného pohybu produktů obsahujících kouřové aromatické přípravky zákonodárce Společenství donucen stanovit, že seznam povolených produktů bude stanoven na základě toxikologického hodnocení každého z dotyčných produktů, a pověřit tímto úkolem Komisi.

32 Parlament se domnívá, že žádná skutečnost ve sporném nařízení neumožňuje tvrdit, že postup hodnocení představuje něco jiného než prostředek směřující k určitému cíli, a sice sestavení harmonizovaného seznamu povolených primárních produktů platného v celém Společenství za účelem zlepšení fungování vnitřního trhu.

33 Rada má za to, že sporné nařízení spadá do působnosti článku 95 ES, neboť stanoví hmotněprávní harmonizované normy týkající se obsahu kouřových aromatických přípravků tím, že stanoví druh primárních produktů, z nichž má být kouř získán. Toto nařízení rovněž stanoví jiná harmonizovaná pravidla týkající se identifikace primárních produktů, hmotněprávních harmonizovaných podmínek upravujících nezbytné vědecké důkazy pro žádost o povolení zařadit primární produkty určené pro použití v kouřových aromatických přípravcích do pozitivního seznamu, účinků povolení, jakož i přístupu veřejnosti k relevantním údajům, důvěrnosti a ochrany těchto údajů.

34 Uvedený orgán poznamenává, že sporné nařízení se tedy neodchyluje od zásady, kterou se řídí právní předpisy Společenství týkající se potravin, podle které musí existovat oddělení mezi stanovením nezávislého odborného posudku (posouzení rizika) a přijímáním rozhodnutí (řízení rizika).

35 Rada uplatňuje, že povolení produktů, jako jsou kouřové aromatické přípravky, pro celé Společenství vyžaduje složitá vědecká hodnocení. Je prakticky nemožné vypracovat legislativní nástroj, ve kterém by všechny technické parametry byly popsány tak podrobně, že by určitý prostor pro uvážení při těchto hodnoceních zanikl.

36 Rada připouští, že pokud jsou prováděcí pravomoci přeneseny, je třeba dodržovat podmínky vyjmenované v článku 202 ES, jakož i v rozhodnutí 1999/468. Toto platí zvláště pro povinnost stanovit „podstatné prvky" upravované oblasti. Pokud jde o složité technické otázky, může zákonodárce svěřit Komisi rozsáhlé prováděcí pravomoci, a v důsledku toho pojem „podstatné prvky" by neměl být vykládán restriktivně. V projednávané věci není postup povolování ničím jiným než postupem určeným k zahrnutí látek, které splňují základní požadavky stanovené sporným nařízením, do pozitivního seznamu prostřednictvím prováděcích opatření.

37 Komise poznamenává, že článek 95 ES obecně odkazuje na „opatření [týkající se] sbližování" vnitrostátních právních předpisů, spíše než na „opatření ke sbližování". Zatímco tento posledně uvedený výraz odpovídá ustanovením, která přímo sbližují vnitrostátní právní předpisy, znění uvedeného ustanovení je mnohem širší

a ponechává nevyřešenou otázku legislativní techniky, která má být zvolena pro dosažení tohoto výsledku. Jediná podmínka, které podléhá použití článku 95 ES, totiž spočívá v tom, že přijatá opatření musí „směřovat" ke sbližování vnitrostátních právních předpisů v tom smyslu, že musí vést ke sbližování, ale s výhradou dodržování tohoto kritéria může zákonodárce Společenství zvolit nejvhodnější mechanismus v závislosti na zvláštních okolnostech.

38 Podle Komise z toho vyplývá, že opatření přijaté na základě článku 95 ES může zajisté zahrnovat takový dvoufázový proces, jaký je zaveden sporným nařízením, ve kterém je postup povolování zaveden pouze s cílem vyhotovení harmonizovaného seznamu povolených primárních produktů jako konečným cílem, neboť se jedná o opatření vedoucí přímo ke sbližování vnitrostátních pravidel týkajících se dotyčných produktů.

39 Uvedený orgán zdůrazňuje, že tento dvoufázový proces v projednávané věci představuje přiměřený a vědecky podložený postup, neboť je nezbytné stanovit seznam, který je zároveň podrobný, otevřený a měnitelný v závislosti na vědeckém a technickém vývoji. Bylo by totiž nemožné a postrádající smysl, kdyby byl v samotném textu sporného nařízení stanoven seznam všech povolených primárních produktů.

40 Komise z toho s ohledem na četné technické požadavky na nezbytná toxikologická hodnocení vyvozuje, že zákonodárce Společenství měl na základě hmotněprávních kritérií uvedených ve sporném nařízení povinnost stanovit systém zahrnující hodnocení bezpečnosti primárních produktů v závislosti na jednotlivých případech a postupné stanovení harmonizovaného seznamu.

Závěry Soudního dvora

K dosahu článku 95 ES

41 Nejprve je třeba připomenout, že z judikatury Soudního dvora vyplývá, že existují-li překážky obchodu nebo je-li pravděpodobné, že tyto překážky vyvstanou v budoucnosti z důvodu, že členské státy přijaly nebo se chystají přijmout ve vztahu k výrobku nebo kategorii výrobků rozdílná opatření takového rázu, že zajišťují různou úroveň ochrany, a tím zabraňují dotčenému výrobku nebo výrobkům ve volném pohybu ve Společenství, článek 95 ES opravňuje zákonodárce Společenství, aby zasáhl tak, že přijme vhodná opatření jednak v souladu s odstavcem 3 uvedeného článku a jednak v souladu s právními zásadami uvedenými ve Smlouvě o ES nebo vyvozenými judikaturou (rozsudky ze dne 14. prosince 2004, Arnold André, C-434/02, Recueil, s. I-11825, bod 34; Swedish Match, C-210/03, Recueil, s. I-11893, bod 33, a ze dne 12. července 2005, Alliance for Natural Health a další, C-154/04 a C-155/04, Sb. rozh. s. I-6451, bod 32).

42 V projednávané věci podle údajů, které jsou uvedeny v pátém bodu odůvodnění nařízení a které nebyly Spojeným královstvím zpochybňovány, existovaly v okamžiku přijetí tohoto nařízení rozdíly mezi vnitrostátními právními a správními předpisy týkajícími se hodnocení a povolování kouřových aromatických přípravků, které mohou být překážkou jejich volného pohybu a mohou vytvářet nerovné a nespravedlivé podmínky hospodářské soutěže.

43 Za těchto podmínek je zásah zákonodárce Společenství založený na článku 95 ES odůvodněn, pokud se týká kouřových aromatických přípravků používaných nebo určených k použití v potravinách nebo na jejich povrchu.

44 Je rovněž namístě zdůraznit, že jak to uvedla generální advokátka v bodě 18 svého stanoviska, je toto ustanovení užíváno jako právní základ pouze tehdy, vyplývá-li objektivně a skutečně z právního aktu, že cílem tohoto právního aktu je zlepšit podmínky vytváření a fungování vnitřního trhu.

45 Dále je třeba poukázat na to, že výrazem „opatření [týkající se] sbližování" uvedeným v článku 95 ES chtěli autoři Smlouvy svěřit zákonodárci Společenství v závislosti na obecném kontextu a zvláštních okolnostech harmonizované oblasti určitý prostor pro uvážení, pokud se týká nejvhodnější techniky sbližování, za účelem dosažení požadovaného výsledku, zejména v oblastech, které jsou charakterizovány složitými technickými znaky.

46 Tento prostor pro uvážení může být užíván zejména pro výběr nejvhodnější techniky harmonizace, vyžaduje-li zamýšlené sbližování fyzikální, chemické nebo biologické analýzy, jakož i zohlednění vědeckého vývoje týkajícího se dotyčné oblasti. Taková hodnocení týkající se bezpečnosti produktů totiž odpovídají cíli stanovenému zákonodárci Společenství v čl. 95 odst. 3 ES, kterým je zajištění vysoké úrovně ochrany zdraví.

47 Konečně je třeba dodat, že stanoví-li zákonodárce Společenství harmonizaci, která je charakterizována několika etapami spočívajícími například ve stanovení určitého počtu základních kritérií uvedených v základním nařízení, jakož i následně ve vědeckém hodnocení týkajícím se dotyčných látek a přijetí pozitivního seznamu látek povolených v celém Společenství, musí být splněny dvě podmínky.

48 Zaprvé, zákonodárce Společenství musí v základním aktu určit podstatné prvky harmonizačního opatření, o které se jedná.

49 Zadruhé, mechanismus uskutečňování uvedených prvků musí být koncipován takovým způsobem, že vede k harmonizaci ve smyslu článku 95 ES. Je tomu tak v případě, kdy zákonodárce Společenství stanoví podrobné podmínky, za kterých musí být přijata rozhodnutí v každém stádiu takového postupu povolování a určí a přesně ohraničí pravomoci, které příslušejí Komisi jakožto orgánu, kterému náleží přijmout konečné rozhodnutí. Tak je tomu zejména v případě, kdy dotčená harmonizace spočívá ve stanovení seznamu produktů povolených pro celé Společenství, s vyloučením jakéhokoli jiného produktu.

50 Takový výklad článku 95 ES je kromě toho potvrzen skutečností, že odstavce 4 a 5 tohoto ustanovení, podle jejich samotného znění, přiznávají Komisi pravomoc přijímat harmonizační opatření. Odkaz na tuto pravomoc Komise v uvedených odstavcích vykládaných ve vzájemném spojení s odstavcem 1 tohoto článku totiž znamená, že akt přijatý zákonodárcem Společenství na základě článku 95 ES podle spolurozhodovacího postupu uvedeného v článku 251 ES se může omezit na stanovení základních ustanovení za účelem splnění cílů souvisejících s vytvářením a s fungováním vnitřního trhu v dotyčné oblasti, přičemž je Komisi svěřena pravomoc přijímat harmonizační opatření, která si vyžaduje provedení dotčeného legislativního aktu.

Ke kvalifikaci sporného nařízení jako harmonizačního opatření ve smyslu článku 95 ES

51 S ohledem na předcházející úvahy je namístě určit, zda sporné nařízení splňuje obě podmínky připomenuté v bodech 48 a 49 tohoto rozsudku, aby mohlo být považováno za harmonizační opatření ve smyslu článku 95 ES.

52 Úvodem je třeba konstatovat, že oblast harmonizovaná sporným nařízením vykazuje charakteristické znaky připomenuté v bodě 46 tohoto rozsudku. Šestý až devátý bod odůvodnění nařízení totiž zmiňují zvláštnosti vlastní kouřovým aromatickým přípravkům používaným pro potraviny, zejména složitost chemického složení kouře, případně toxické vlastnosti těchto látek a s nimi související způsoby výroby.

53 Pokud se týká první podmínky uvedené v bodě 48 tohoto rozsudku, je třeba přezkoumat, zda uvedené nařízení obsahuje podstatné prvky týkající se sbližování právních a správních předpisů členských států upravujících vlastnosti kouřových aromatických přípravků používaných nebo určených k použití v potravinách nebo na jejich povrchu.

54 V tomto ohledu je třeba připomenout, že svým čl. 1 odst. 2 sporné nařízení stanoví parametry pro hodnocení primárních kouřových kondenzátů a primárních dehtových frakcí a pro povolování jejich použití [nebo určení k použití] jako takových v potravinách nebo na jejich povrchu nebo pro výrobu sekundárních kouřových aromatických přípravků [používaných nebo] určených k použití v potravinách nebo na jejich povrchu.

55 Kromě toho, jak vyplývá z čl. 4 odst. 1 téhož nařízení, musí být předtím, než mohou být kouřové aromatické přípravky předmětem platného povolení v celém Společenství, splněny dva základní požadavky na bezpečnost uvedené v tomto ustanovení. Používání těchto přípravků v potravinách nebo na jejich povrchu totiž může být povoleno pouze tehdy, je-li prokázána neexistence rizika pro lidské zdraví. Kromě toho je povolení uděleno pouze tehdy, když používání uvedených látek neuvádí spotřebitele v omyl.

56 Je rovněž namístě uvést, že čl. 5 odst. 1 sporného nařízení stanoví velký počet podmínek, které musí splňovat dřevo použité pro výrobu primárních produktů. Pokud se týká podmínek pro výrobu primárních produktů, odstavec 2 uvedeného článku stanoví, že jsou stanoveny v příloze I téhož nařízení, která stanoví druh produktů, ze kterých může být kouř získáván, příměsi přípustné v procesu hoření, techniku hoření, vyžadované prostředí, maximální teplotu hoření, způsob, jakým má kouř být kondenzován, chemické složení kondenzátů a maximální obsah některých látek, jakož i jiné prvky upravující proces výroby.

57 Informace týkající se vědeckého hodnocení primárních produktů musí být kromě toho obsaženy v žádosti o povolení podané na základě článku 7 uvedeného nařízení vykládaného ve vzájemném spojení s přílohou II tohoto nařízení. Kromě toho čl. 9 odst. 4 až 6 a články 13 až 16 sporného nařízení stanoví harmonizovaná pravidla týkající se účinků udělených povolení, z toho vyplývajících práv a povinností, identifikace a sledovatelnosti primárních produktů, jakož i přístupu veřejnosti, důvěrnosti některých informací a ochrany údajů.

58 Ze všech těchto skutečností vyplývá, že sporné nařízení obsahuje podstatné prvky charakterizující harmonizační opatření.

59 Rovněž z toho vyplývá, že na rozdíl od toho, co tvrdí Spojené království, není účelem uvedeného nařízení vedlejším způsobem harmonizovat podmínky vnitřního trhu (viz v tomto ohledu rozsudek ze dne 18. listopadu 1999, Komise v. Rada, C-209/97, Recueil, s. I-8067, bod 35), ale má za cíl sbližovat právní a správní předpisy členských států v oblasti kouřových aromatických přípravků.

60 Pokud se týká druhé podmínky uvedené v bodě 49 tohoto rozsudku, je třeba připomenout, že postup povolování Společenství stanovený sporným nařízením je definován v čl. 19 odst. 2 tohoto nařízení, který odkazuje na články 5 a 7 rozhodnutí 1999/468, jako „regulativní postup".

61 V tomto ohledu je třeba konstatovat, že podle článků 7 až 9 sporného nařízení po podání žádosti směřující k zařazení primárního produktu do pozitivního seznamu a předložení této žádosti příslušným vnitrostátním orgánem Úřadu přísluší tomuto Úřadu a Komisi, aby na tento produkt uplatnily hodnotící kritéria uvedená v článcích 4 a 5 téhož nařízení vykládaných ve vzájemném spojení s přílohami I a II nařízení.

62 Z takového právního rámce vyplývá, že úkoly svěřené Úřadu a Komisi jsou nejen jasně stanoveny ustanoveními sporného nařízení, ale rovněž, že postup stanovený tímto nařízením vede k přijetí pozitivního seznamu látek povolených v celém Společenství.

63 Postup stanovený uvedeným nařízením tak představuje vhodný prostředek pro dosažení požadovaného sbližování, a sice stanovení pozitivního seznamu látek povolených v celém Společenství.

64 S ohledem na všechny předcházející úvahy je třeba dospět k závěru, že sporné nařízení právem vychází z článku 95 ES. V důsledku toho musí být tedy žaloba zamítnuta.

K nákladům řízení

65 Podle čl. 69 odst. 2 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že Parlament a Rada požadovaly náhradu nákladů řízení a Spojené království nemělo ve věci úspěch, je namístě posledně uvedenému uložit náhradu nákladů řízení. V souladu s odstavcem 4 téhož článku Komise ponese vlastní náklady řízení.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (velký senát) rozhodl takto:

1) Žaloba se zamítá.

2) Spojenému království Velké Británie a Severního Irska se ukládá náhrada nákladů řízení.

3) Komise Evropských společenství ponese vlastní náklady řízení.

Podpisy.